

Cal Pel·la

Olesa de Montserrat

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer de la Creu Real, núm. 39
Alçada: 120

Coordenades:

Latitud: 41.54582
Longitud: 1.89435
UTM Est (X): 407784
UTM Nord (Y): 4599941

Classificació

Número de fitxa 08147 - 1
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Gòtic Modern Contemporani
Segle XII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial de Protecció d'Olesa de M (14/06/94)
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 7801502DF0070S0001WY
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dj., 22/12/2011 - 01:00

Descripció

Antiga casa pairal que es compta entre les més antigues de la vila. És una construcció de dimensions més grans que la resta de cases, però d'una tipologia austera. És de planta rectangular irregular, amb planta baixa més un pis i sotacoberta, i té un pati posterior. La façana és força simple, i només en destaquen l'arc de l'entrada, amb dovelles llargues i estretes, i la finestra del damunt, amb la llinda i els brancals decorats amb motllures. La resta d'obertures són irregulars i, recentment, s'hi ha obert una porta metàl·lica. Actualment la façana presenta un arrebossat amb ciment força precari. L'interior de la casa ha conservat elements interessants de la construcció originària. A la planta baixa té un gran vestíbul d'entrada amb un arc lleugerament apuntat i, a l'interior, un altre de romànic. La planta pis ha estat totalment reformada fa pocs anys.

Observacions:

La casa conserva un arxiu particular molt important.

Història

Aquesta casa ja consta en el capbreu de la vila de l'any 1496. Va ser de la família Ortigó i posteriorment dels Boada, descendents d'aquests. Al segle XVIII el propietari era Joan Boada i Carreras, sacerdot il·lustrat que va respondre la part relativa a Olesa en el qüestionari de Francisco de Zamora.

En un capbreu de principis del segle XVIII hi consta una descripció de com era la casa en aquell moment, i s'especifica que tenia un cens anual molt baix, de només 6 diners, cosa que demostra també l'antiguitat de la casa. L'any 1775 a la casa s'hi va trobar la famosa "Pedra d'Olesa": un capitell al qual s'havia atribuït erròniament un origen fenici. I també s'hi van localitzar dues pedres amb inscripcions romanes. Al segle XIX l'edifici ja es coneixia amb l'apel·latiu de cal Pel·la, segons consta en un document del 1847.

Bibliografia

FUSTÉ, Ramon; GALLOFRE, Isidre (1980). Inventari de protecció del patrimoni cultural europeu. Arxiu històric COAC.

GONZÁLEZ BASCHWITZ, José; OBRADORS, Xavier (2006). Pla Especial de Protecció i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic d'Olesa de Montserrat. Ajuntament d'Olesa de Montserrat. Fitxa B-01

HERNÁNDEZ CARDONA, M. Àngel (2000). Olesa al finals del segle XVIII segons les respostes de Joan Boada al qüestionari de Zamora. Col·lecció Vila d'Olesa, 7. Ajuntament d'Olesa de Montserrat; Publicacions de l'Abadia de Montserrat, p. 28-30

